

В ІВАНКІВЦЯХ ЗНОВУ ГИНЕ РИБА

с. 4

ГАЗЕТА ЧЕСНИХ НОВИН

11 червня 2020 року №23

KAZATIN.COM

ЗІГРАЛИ ДВА МАТЧІ ЗА ТРИ ДНІ

с. 16

ХОЧУТЬ ПІДВИЩИТИ ШТРАФИ ДЛЯ ПІШОХОДІВ

► Штрафом у 255 гривень збираються карати пішоходів за перехід дороги в недозволеному місці. А якщо пішохід створить аварійну ситуацію, то йому доведеться заплатити 680 гривень. У Козятині ситуація на дорогах не проста. Багато містян нарікають на те, що автівки не зупиняються перед «зебрами»

► У свою чергу водії скаржаться, що козятинчани нехтують правилами дорожнього руху і перебігають дорогу, де їм заманеться. Чи покращить підвищення штрафних санкцій рівень безпеки на автошляхах, яка нині ситуація з пішоходами-порушниками в Козятині та що про можливі штрафи кажуть козятинчани?

с. 2

УЖЕ РІК МАКСОНА НЕМАЄ З НАМИ

► Минулої неділі, 7 червня, був рівно рік з дня загибелі на війні військового з позивним «Максон» Максима Олексюка. Йому було лише 23 роки. Згадаймо нашого мужнього земляка

с. 10

РЕКЛАМА

МИ ПЕРЕЇХАЛИ!

м. Козятин,
вул. Січових Стрільців, 12
(маг. "Еліта", 2-й пов.)

ОДЯГ та ВЗУТТЯ на ВАГУ

ПОВНЕ ОНОВЛЕННЯ ЩОСЕРЕДИ

КОРОТКО

Козятин спортивний

■ За підсумками спортивної роботи за 2019 рік, місто Козятин виборолло I місце у Вінницькій області серед міст обласного значення. І це не єдина перемога для Козятини. «Наша школа посіла III місце (з олімпійських видів спорту) з двадцяти чотирьох спортивних шкіл третьої категорії», — пише на своїй сторінці у ФБ адміністрація дитячо-юнацької спортивної школи.

Ліцей відкрився

■ З послабленням карантину Козятинський ліцей-школа відкриває двері для одинадцятикласників. «Під час занять обов'язково дотримуються правил карантину: у класах перебуває не більше 10 учнів, усі діти зберігають соціальну дистанцію та одягають захисні маски. Подібні консультації триватимуть до початку основної сесії ЗНО. Впевнені, такі заняття допоможуть нашим випускникам краще підготуватися до іспитів...», — пише адміністрація закладу.

Статистика COVID-19

■ Станом на 10 червня, в Україні 28 тисяч 381 інфікований COVID-19. За минулу добу виявили 525 нових випадків по країні, з них 17 на Вінниччині. Зросла кількість хворих на COVID-19 і на Козятинщині. Тепер їх вже 17. Як повідомив завідувач Козятинського міськрайонного відділу лабораторних досліджень Леонід Яшук, коронавірусну інфекцію виявили у мешканця Кордишівки. Відомо, що чоловік звернувся у приватну клініку Києва і там йому діагностували ГРВІ. А через деякий час, під час проходження робочої комісії, ПЛР-тестування дало позитивний результат на COVID-19. Хворий лікується амбулаторно. Визначається коло контактних осіб.

ХОЧУТЬ ПІДВИЩИТИ ШТРАФИ ДЛЯ ПІШОХОДІВ

Безпека на дорозі ■ Штрафом у 255 гривень збираються карати пішоходів за перехід дороги в недозволеному місці. А якщо пішохід створить аварійну ситуацію, то йому доведеться заплатити вдвічі більше. Чи покращить це рівень безпеки на автошляхах, та яка ситуація з пішоходами-порушниками в Козятині — читайте у матеріалі

ІРИНА ШЕВЧУК

На початку червня Верховна Рада ухвалила законопроект № 2697 «Про внесення змін до статті 127 Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо посилення відповідальності пішоходів за порушення правил дорожнього руху». За словами заступника міністра внутрішніх справ Антона Геращенко, у 2019 році на вулично-шляховій мережі України зареєстровано 8612 ДТП із загиблими і травмованими пішоходами, у яких загинув 1261 пішохід та 8005 отримали травми. З вини пішоходів зареєстровано — 936 ДТП із загиблими і травмованими.

— На жаль, в нашій країні громадяни, особливо пішоходи, не вбачають за необхідне виконувати правила дорожнього руху. Саме тому ми разом з народними депутатами запропонували підвищити штрафи для пішоходів до 255 гривень. В європейських країнах ці штрафи ще більші, — сказав він. Наразі законопроект готують до другого читання.

Якщо внесені зміни ухвалить, то штраф за непокору пішоходів сигналам регулювання дорожнього руху можуть збільшити з

51 гривні до 255 гривень. Якщо пішохід при цьому знаходився в нетверезому стані, штраф складе 510 гривень. А ось, якщо порушення правил дорожнього руху пішоходом спричинило створення аварійної ситуації, то штраф для нього складе 680 гривень. Народні обранці сподіваються, що ухвалення законопроекту дозволить підвищити дисципліну пішоходів та допоможе покращити рівень безпеки на автошляхах.

Якщо внесені зміни ухвалить, то штраф за порушення правил дорожнього руху для пішоходів зросте з 51 до 255 гривень

У Козятині ситуація з пішохідними переходами та пішоходами не проста. Багато козятинчан нарікають на те, що автівки часто-густо не зупиняються перед «зебрами». Мовляв, водії не звертають уваги та «не поважають» пішоходів на дорозі. У свою чергу водії скаржаться, що козятинчани нехтують правилами дорожнього руху і перебігають дорогу, де їм заманеться.

Пішоходів-порушників будуть карати штрафами у 255 гривень

Чи штрафують пішоходів-порушників у Козятині і яка ситуація з пішохідними переходами? За коментарем ми звернулися до начальника сектору реагування патрульної поліції № 2 Геннадія Левчука

— Стосовно пішохідних переходів, то на це є дорожня служба, яка відповідає за місце розташування та їх кількість. З приводу того, чи ми штрафуємо пішоходів-порушників, які переходять дорогу у невстановленому для того місці, то так, ми складаємо відповідні протоколи. До прикладу, з початку 2020 року склали більше 150 постанов про адмінправопорушення за статтею 127 частиною 1 «Перехід проїзної частини

в невстановленому місці». На запитання, де найчастіше пішоходи порушують правила дорожнього руху і де найнебезпечніше, Геннадій Левчук відповів, що найнебезпечніше на вулиці Довженка, Білоцерківській. Тобто там, де рух транспорту більш швидкісний. В центрі також є багато порушень, але ДТП за участю пішоходів у Козятині небагато. Натомість місце мають аварії за провини водія, його необережності тощо.

— Хотілося б зауважити, що бажано було б на ділянках відремонтованих доріг нанести розмітку та «зебри», а також поновити її по всьому місті, — додає начальник сектору реагування патрульної поліції № 2.

МИ ЗАПИТАЛИ КОЗЯТИНЧАН Як ви ставитися до можливих штрафів пішоходам?

Щосереді ми публікували коментарі перехожих козятинчан щодо актуальних подій міста. Тепер нам доводиться проводити таке опитування на сторінці у Фейсбучі. Ми дотримуємось карантину, і радимо для вашої ж безпеки без особливих потреб не виходити з дому

АЛІНКА ЧОГЛО
Не дуже, бо є такі місця, де треба перейти, а переходу немає. Ходи кругами. А якщо поспішаєш і шукаєш коротшу дорогу? Ситуації різні бувають.

НАТАЛЬЯ ЯКОВЕЦЬ-ШЕВЦЬ
Нам би на вулиці Козятини встановити такі відеофіксатори як у Києві. Хоча б на одну вулицю. Тоді б бюджет наповнився б за місяць.

АНДРЕЙ КИР
А чого не хочуть підвищити зарплати козятинцям хоча б, припустімо, до рівня сусідньої Польщі? А потім можна вводити штрафи.

СВЕТЛАНА КОЛОМИЄЦЬ
Скільки разів просили, щоб на вулиці Незалежності навпроти музшколи зробили пішохідний перехід, але нікому з влади до цього діла немає.

СВОЇМИ СИЛАМИ ОБЛАШТОВУЮТЬ ЗОНУ ВІДПОЧИНКУ У КОРДИШІВЦІ

Ініціатива ■ В Кордишівській громаді місцеві активісти проводять благоустрій місцевого парку Дзідзінок. Там облаштовують волейбольне поле, а також баскетбольний майданчик

ЛЕСЯ КЕСАРЧУК

Місцевий парк розташований в центрі села, неподалік пришкольного стадіону, поруч великий став і міст через водойму. Місцеві пригадують, що на тому місці колись знаходився маєток заможного пана Дзідзіна. Неподалік була Гуральня (спиртовий завод).

— Заклав парк відпочинку місцевий сільський голова Дажбіжа. Він закупив саджанці і облаштував там своєрідний зелений острів, — каже Олена Олексюк, художній керівник будинку культури села Кордишівка. Окрім того місцеві жителі пригадують, що від старовинної церкви і під маємком пана був підземний хід. Деякі навіть пробували його дослідити самотужки, проте пройти далі ніж 5 метрів не вдалося, було надто темно і страшно.

Зараз місцеві молоді активісти вирішили облаштувати в парку справжню зону відпочинку. Особливий акцент

зробили на розвитку фізичної культури.

— У мене завжди було бажання покращити щось у селі, де я народився. Потрібно думати про своїх дітей, щоб вони мали можливість піти на прогулянку в гарне місце, з користю провести свій час. На Дзідзінку давно не розчищали, поросли зарості, не пройти, не пролізти. Я, мій друг Ігор Мельничук, а ще Максим Мунтян провели благоустрій території, працювали у вихідні. Доєднались ще кілька молодих хлопців, проте це не була масова підтримка. Почистили все, покосили, прибрали сміття, — говорить Віталій Костюк, уродженець і громадський діяч села Кордишівка.

Чоловік за власні кошти придбав кільця та сітки для баскетбольного майданчика, промислово фарбу, яка прослужить не один рік.

— Ми плануємо облаштувати баскетбольне поле, волейбольне і поле для пляжного

Друзі Віталій Костюк, Максим Мунтян та Ігор Мельничук організували суботник

Під час суботника зробили і пофарбували щити для баскетболу

волейболу. Я також закупив сітку і нову розмітку. Домовився, щоб привезли 20 тонн піску для облаштування майданчика пляжного волейболу. В планах започаткувати кубок Кордишівки з волейболу на Івана Купала і подібні спортивні заходи, — додає Віталій Костюк.

Єдине, що засмучує громадського діяча села, що більшість людей байдуже поставилися до його ініціативи.

— Щоправда, до кого я безпосередньо звертався, мені ніхто не відмовив, проте надалі хотілося б, щоб мешканці нашої громади були більш активними. Лише від них самих залежить, як сьогодні розвиватиметься наша громада, — резюмує пан Віталій.

Сільський парк Дзідзінок заживе новим життям. Тут буде кілька спортивних майданчиків

Козятинчанка на всіх рівнях добивається квартири

У вітальні та спальні на нижній частині стін сліди вологи. У вітальні відпала штукатурка

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

■ У редакцію газети «RIA-Козятин» звернулася мешканка міста Козятин Тетяна Веремчук. Вона повідомила, що проживає за адресою: вулиця Винниченка, 58 кв. 5. Це перший з будинків, які будувалися в дореволюційному Козятині.

— У ньому навіть немає фундаменту. Чому я маю жити в будинку, якому 200 років? — каже наша співрозмовниця.

Коли ми пішли до помешкання Тетяни Веремчук, то помітили, що у вітальні та спальні на нижній частині стін були сліди вологи. У вітальні відпала штукатурка, приблизно 2 метри квадратних. У спальній кімнаті від стіни відстав клапоть штукатурки приблизно 30 X 30.

Тетяна Андріївна розказала, що як залізничники зі своїм колишнім чоловіком перебу-

вали на квартирному обліку в тодішньому НГЧ з 1974 року. У 2011 році, як мали випускати ордери на розподіл квартир, до неї зателефонував директор будівельно-монтажного управління Микола Кравець. Він, за словами Тетяни Веремчук, хотів розділити квартиру між її колишнім чоловіком і нею, тільки пані Тетяна відмовилась від такого розподілу. Відтоді жінка добивається нового житла.

З 2011 року Тетяна Верещук пройшла всі інстанції і домоглася, щоб її звернення було поставлено на контролі у Президента України і було передано у Вінницьку ОДА. Тільки 24 жовтня минулого року козятинчанка на прийом до губернатора не потрапила. За її словами, щоб потрапити на прийом до нього, треба було спочатку

відмітитися в кабінеті за № 100. З сотого кабінету «добро» на зустріч з керівником ОДА не дали.

— Вони сказали, що будівля замінована і просто вишвирунули мене звідти, — розповідає Тетяна Веремчук. Тепер жінка збирає нові документи, щоб потрапити на прийом до президента чи до Апарату Верховної Ради.

З приводу проблеми пані Тетяни ми зателефонували в міську раду. Відповідь дав очільник міста Олександр Пузир.

— Квартирне питання Тетяни Веремчук тягнеться вже років 10. На скільки мені відомо, на квартирному обліку стояла не вона, а її колишній чоловік Петро Веремчук. Він квартиру отримав. Йй повідомляли, що її квартирне питання — справа судового розгляду. Йй треба через адвоката звернутися до суду, — сказав міський голова.

РИБА ОТРУЇЛАСЬ ЧИ ЇЇ ОТРУЇЛИ?

Знову мор ■ У кінці квітня в Іванківцях у ставку «Канал» почала гинути риба. Через місяць прийшло повідомлення про загибель риби у цьому ж селі, але вже в іншому ставку, який в народі називають «Новий». Що не так у ставках Іванковець?

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Про те, що у ставку Новий почала гинути риба, вода змінила колір і з'явився неприємний запах, мешканці Іванковець повідомили до Державної екологічної інспекції. Спеціалісти відділу інструментально-лабораторного контролю Державної екологічної інспекції у Вінницькій області 2 червня відібрали проби для визначення вмісту забруднюючих речовин. За результатами дослідження, фахівці виявили перевищення гранично допустимих концентрацій забруднюючих речовин, що нормуються для водойм рибогосподарського призначення, за такими показниками: азот амонійний — в 5,8 разу; фосфати — в 0,6 разу; нітриони — в 0,44 разу. Крім того, при обстеженні водойми було

зафіксовано критично низький рівень розчиненого кисню, що становив 2,12 мг/дм³ при нормі не менше 4 мг/дм³.

Місцеві кажуть, що отрута потрапила в ставок з комунального підприємства Водоканал. Козятинчани це підприємство називають по-різному. В одних, це очисні споруди стічних вод, в інших — відстійник.

Став Новий знаходиться за ставом «Канал», у якому на весні також здохла риба.

Ставки по течії розташовані в такій послідовності: Канал, Новий став, Сільський вернігородський, а далі ставок Грабовий. Вода з відстійника обводним каналом тече до Грабового ставу. Ставок Канал, Новий став, Сільський став Вернігородка закриті дамбою. Щоб вода з очисних споруд потрапила в Новий іванковецький став,

треба відкрити дамбу і пустити воду комунального підприємства спочатку в ставок Канал, а звідти вода з відстійника тектиме в Новий.

Ми поїхали в Іванківці, щоб подивитися, що ж там сталося? Те, що у воді Нового не все в порядку, видно з наявності зграї чайок. Вони інтуїтивно відчувають, де їм можна поживитись. На поверхні води плаває напівхвора риба, хапаючи повітря. Вочевидь, у воді

Місцеві рибалки кажуть, що якщо отруйна вода більше не поступатиме, то риба з часом від хвороби відійде

недостатньо кисню. Про це, нагадаємо, йшлося й у результатах досліджень екологічної інспекції. Звідки у водойму потрапила отрута, сказати важко. Могла вона потрапити з полів під час рясних дощів, які покинули Козятинщину зовсім недавно.

Місцеві рибалки кажуть, що якщо отруйна вода до водойми більше не поступатиме, то риба з часом від хвороби відійде.

А поки ще риба не відійшла, любитель спортивної ловлі Павло щодня обпливає човном ставок і збирає загиблу рибу.

На Новий став злетілися чайки ловити рибу, яка плаває на поверхні, ловлячи ротом повітря

На вирубку в «Сестринівській дачі» є дозволи

В урочищі «Сестринівська дача» на місці вирубки садять молоді дерева. Тут ростуть маленькі модрина

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

■ На гарячу лінію газети «RIA-Козятин» надійшло повідомлення, що в урочищі «Сестринівська дача» працівники лісового господарства вирізали дуби.

— Це що таке робиться? Здорові дуби біля переїзду вирубили! Великі, гарні, з зеленим листям. Звісно, скажуть, що вони хворі були. Але ж це не правда! Ті дерева ще сто років могли б простояти, — говорила у слухавку жінка, яка не захотіла представитися.

Ми з цього приводу звернулися до лісничого Козятинського лісництва Василя Сауляка.

— Кожна рубка відбувається за висновком лісопатолога, адже саме він видає лісорубний квиток, — каже Василь Сауляк. — На 2020 рік в лісовому господарстві урочищі «Сестринівська дача» заплановано провести чотири рубки дерев — це вирубка-очищення в кварталі 17 площею 1,4 га. В кварталі 20–26 дерева на площі 4,1 га

треба прорідити. Прохідна рубка в кварталі 26 площею 1,8 га та вибіркова санітарна вирубка в кварталах 11, 16, 17. Загальною площею 17,6 га.

Всього заплановано вирубати 28 гектарів лісу. «Вирубати» — це вислів для нас, громадян. В лісовому господарстві це називається «здати лісу». Що з лісом роблять і як його здають — знають в Верховній Раді. Вона 2 червня проголосувала за законопроект про створення законодавчих умов впровадження державного лісового кадастру, обліку, моніторингу та проведення національної інвентаризації лісів в Україні.

Тобто такі терміни як «Освітлення, прочищення, проріджування, прохідна рубка» не в лісових господарствах придумали. Добре, що в наших лісах бурштину немає.

Те, що наші ліси вже схожі на парки, це правда. В деяких лісгоспах у нашій Вінницькій області безсоромно заявляють, що ліс і є для того, щоб його пи-

ляти. До слова, один з керівників агролісу нам навіть приклад з куркою навів. Мовляв, курка для чого росте? І ліс для того.

В урочищі «Сестринівська дача», як і в інших лісгоспах України пиляють багато. Тільки в Козятинському лісництві на місці вирубки не залишають пустир, а висаджують молоді дерева. В Козятинському лісництві в графі під назвою вирубка «Освітлення» стоїть нуль. Керівник знає, що деревам світло і без вирубки. Той, що наводив приклад з куркою, і на освітленні під вирубку накинув би гектар.

Поки до проблем лісу не повернуться обличчям на державному рівні, доти наші ліси будуть вирубуватися не тільки як санітарні рубки хворих дерев.

Крім промислового дерева деревина йде під сокиру як альтернативне паливо. Якби в Україні ціна газу дорівнювала ціні, яку може платити пересічний громадянин, лісів на дрова ніхто б не пиляв.

«НА ДУШІ БУЛО НЕСПОКІЙНО» РІЧНИЦЯ ЗАГИБЕЛІ ЄВГЕНА

Пам'ятаємо ■ Прошло п'ять років від того пекельного ранку на васильківській нафтобазі БРСМ. Наші пожежники пожежного поїзда станції Козятин на місце події прибули одні із перших. Під час ліквідації масштабної пожежі трагічно загинув наш земляк, єдиний син у батьків Євген Шевчук. Його батько Леонід Шевчук та колега Петро Сизонюк отримали важкі опіки тіл

ІРИНА ШЕВЧУК

Потужний вибух палаючих цистерн назавжди змінив життя вогнеборців, які до останнього виконували свій службовий обов'язок. Давайте згадаємо хроніку тих подій, адже про подвиг наших героїв забувати не можна...

8 червня 2015 року. Ця дата назавжди вписана в історію пожежно-рятувальної служби України та відокремленого підрозділу «Козятинський загін відомчої воєнізованої охорони». Саме цього дня на території нафтобазі «БРСМ-нафта» виникла одна з наймасштабніших і найскладніших пожеж не лише в Україні, але й у Європі. В ті пекельні дні на ліквідацію пожежі задіяли близько тисячі осіб та більше сотні одиниць техніки. Боротися з вогнем і наші козя-

тинські пожежники пожежного потягу станції Козятин. Офіційною датою закінчення пожежі вважається 20 червня.

Найтрагічнішим днем за весь час ліквідації спалахів був ранок 9 червня, коли на території нафтобазі пролунав вибух. Над Васильковом випав чорний дощ. Той страшний вогняний день на нафтобазі «БРСМ» Козятинщина пам'ятатиме завжди. Він забрав молоде життя нашого земляка — 21-річного пожежника пожежного поїзда станції Козятин відокремленого підрозділу «Козятинський загін відомчої воєнізованої охорони» Євгена Шевчука. Женя опинився серед тих, кого накрило вибуховою хвилею, яка покалічила ще двох наших вогнеборців — батька Євгена Леоніда Шевчука та колегу Петра Сизонюка. Їхні обпечені рани і досі болять

Євген нагороджений орденом «За мужність» III ступеню... посмертно

та дають про себе знати. Про це не можна забувати. У Леоніда було 30 відсотків опіків, а в Петра — 60. Вони обидва довготривалий час лікувалися в київській лікарні. Пережили численні кількогодінні операції та болючі перев'язки.

Загалом внаслідок пожежі на БРСМ загинуло шестеро осіб. Серед них — четверо пожежників.

— П'ять років, а все наче вчора, — згадує мама козятинського героя Лідія Шевчук. — В ці дні, особливо в святки, душу розриває на частини. Немає спокою, біль нестерпний... Пам'ятаю, як напередодні до Жені о 10 годині

Поховали Женю на козятинському цвинтарі

вечора позвонили їхати на пожежу. Через годину викликали Леоніда. Вони поїхали. А мені цілу ніч на душі було неспокійно. Вранці прокинулася о 5 годині і відразу набрала Льоню — не бере трубку. Через годину передзвонив і сказав, що вже вони будуть виїжджати. А потім ніхто не брав трубки... Тоді приїхали родичі і розповіли про вибух...

Похоронили Євгена Шевчука 15 червня 2015 року на козятинському цвинтарі. В останню путь Женю проводжало все місто. У той день заплакало навіть небо.

Євген був надзвичайно до-

брою та широкою людиною. Мав спокійний характер та тягу до роботи. Був надійною опорою та підтримкою для батьків. У пожежному поїзді пропрацював недовго, всього півтора року. Але за цей час показав себе відповідальним та порядним працівником.

Нагадаємо, у Козятині на честь героя-пожежника Євгена Шевчука встановили дві меморіальні дошки — там, де він навчався та працював. Йому посмертно присвоїли звання почесного громадянина міста. Нагороджений орденом «За мужність» III ступеню... посмертно. Вічна пам'ять нашому герою!

Для дітей з інвалідністю потрібне приміщення

Тема переселення в терцентрі піднімалася не раз

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

■ Керівництво терцентру хоче перевести стаціонар з другого поверху на перший, але не має змоги це зробити, оскільки там розміщена філія Центру комплексної реабілітації для дітей з інвалідністю «Промінь». Тема переселення терцентрів піднімається не перший раз і не перший рік. Збиралися комісії з цього приводу, шукали приміщення для дітей з інвалідністю, але запропоновані кімнати не влаштовують керівництво філії дитячої установи. Термін дії оренди приміщення реабілітаційного центру вже сплив, а нового приміщення для дітей ще не підібрали. На сьогодні приміщення, в якому перебували діти, через карантин не використовується. Не буде там дітей до 1-го вересня, а підопічні терцентру тісняться всі на другому поверсі.

Люди, серед яких є ті, кому за 90, і не кожен з них ходячий, мають право бувати на свіжому повітрі. Не маю-

чи ліфта, персонал терцентру не може транспортувати чи виводити підопічних хоча б на прогулянку.

На позачерговій сесії міської ради директор терцентру Ольга Дацюк у своєму зверненні до депутатів зазначила:

— Запропонований проект рішення про продовження дії оренди частини нежитлового приміщення державної реабілітаційної установи складений з порушенням процедурних норм нормативних правових актів, — казала Ольга Дацюк. — Тож у Козятинській міській раді відсутні правові підстави на продовження договору оренди, термін дії якого закінчився.

Очільниця терцентру також розказала, що в зв'язку з необхідністю забезпечення карантинних заходів, вказане приміщення необхідне для облаштування додаткових кімнат ізоляторів для забезпечення її підопічних від захворювання на коронавірус. На даний час, коли в кімнатах площею 14–16 кв. метрів про-

живає по четверо людей, які віднесені до категорії максимальної зони ризику.

— Крім того, — додає пані Ольга. — Козятинським відділом надзвичайних ситуацій був наданий припис від 7 лютого цього року № 41 з вимогою до 7 квітня розмістити важко хворих і осіб, які не можуть самостійно пересуватися на 1-ий поверх.

Виступили депутати Микола Синюшко, Євгеній Буравський, Павло Ясний, Федір Кропива, Надія Якімова, підсумував позиції виступаючих депутатів міський голова Олександр Пузир. Усі виступаючі були одностайні в тому, що підопічні терцентру і діти з інвалідністю в одному приміщенні вже перебувати не можуть. Як одним, так і іншим потрібно максимум уваги. Більшість депутатів стояли на позиції, що договір оренди з «Променем» потрібно продовжити до нового року. А поки діти на карантині, їм треба підшукати не гірше приміщення, ніж у них було в терцентрі.

Свято на вулиці майстрів пера та мікрофона

6 червня свою професійне свято відзначають люди, котрі щоденно інформують суспільство, насичують життя подіями та відтворюють те, що відбувається навколо нас – журналісти.

Традиційно з нагоди свята міський голова Олександр Пузир провів урочисту зустріч з представниками місцевих засобів інформації: газет «Вісник Козятинщини», «RIA – Козятин», районного радіомовлення «Промінь». На жаль, не змогла бути присутня головний редактор міського радіомовлення «Погляд» Алла Буряченко, але мала на те поважну причину. У цей день вона отримувала нагороду від Національної ради України з питань телебачення та радіомовлення.

Звертаючись до запрошених, Олек-

сандр Дмитрович відзначив, що в засобах масової інформації працюють талановиті люди, завдяки роботі яких мешканці міста та району завжди в курсі всіх подій.

Олександр Пузир подякував журналістам за їх об'єктивність, плідну співпрацю, активний діалог з міською владою. Користуючись нагодою, побажав представникам ЗМІ великих тиражів, тисячної аудиторії шанувальників, легкості в написанні матеріалів та мати якомога більше приводів для добрих новин.

«Якщо ми показуємо перетворення на краще, у людей виникає віра в майбутнє, яка веде до позитивних результатів, до відродження віри в своє місто», – наголосив Олександр Дмитрович. – Зичу вам подальших

успіхів, натхнення, незгасного ентузіазму, здійснення нових задумів, злагоди та достатку.

Приємним додатком до щирих побажань для винуватців свята стали і подарункові сертифікати.

Проте журналісти не лише приймали вітання, але й мали конструктивне спілкування щодо подальшої співпраці, бо влада і преса ніколи не мають бути ворогами. І одні, і інші зацікавлені у об'єктивній інформації. Тільки у взаєморозумінні досягаються далекоглядні цілі: формування суспільної думки, виховання світогляду.

Для довідки. День журналіста щороку відзначається в Україні 6 червня – у день прийняття Спілки журналістів України в 1992 році в Міжнародну федерацію журналістів.

І знову серед кращих!

Ось і завершився 2019–20 навчальний рік. Рік пройшов не в стандартному режимі роботи, через ситуацію, яка склалась у світі і в Україні. Але все ж таки, до березня 2020 року, Козятинська дитяча юнацько-спортивна школа працювала, учні тренувались, брали участь у змаганнях і підвищували свій спортивний рівень. Хочемо сказати, що учні КДЮСШ взяли участь не у всіх запланованих змаганнях. Але на це є певні причини.

Сьогодні розповімо про досягнення юних козятинчан у цьому році.

Отже, коротко з видів спорту.

Чемпіони області з бадмінтону Дмитро Щербатюк та Руслана Коломієць

Бадмінтон: тренер-викладач Володовський О. І.

У 2019–20 роках Федерація області з бадмінтону скоротила кількість змагань, тому що виникла проблема із спортивним залом для проведення чемпіонатів області. Спортсмени відділення взяли участь у двох чемпіонатах області, де Щербатюк Дмитро став абсолютним чемпіоном області, а Коломієць Руслана стала чемпіонкою області в змішаній категорії.

Щербатюк Дмитро на Гран-прі в Естонії та Литві Європи виборов одну золоту та чотири бронзові нагороди.

Гімнастика художня: тренер-викладач Чернишенко Л. М.

На Чемпіонаті області з гімнастики художньої по програмі МС та КМС, три гімнастки КДЮСШ взяли участь у цих змаганнях. За програмою КМС (дівчата 2007 р. н.) Співаченко Даша виборола II місце, а Соколова Вероніка – четверте місце. Серед дівчат 2006 р. н., Тупчі Каріна посіла також четверте місце. Дівчатка виконували чотири вправи з багатоборства – скакалка, м'яч, булава, стрічка.

Бронзові призери Чемпіонату області з волейболу серед дівчат 2007р.н. та молодші

Волейбол (дівчата): тренер-викладач Володовська Л. Л.

Команда дівчат 2007 р. н. та молодші на Чемпіонаті області з волейболу вибороли III місце. Чемпіонати області серед дівчат 2006 р. н. та 2008 р. н. були відмінені через карантин. Протягом року дівчата брали участь у багатьох турнірах.

Кіокушинкай карате

Переможці та призери Чемпіонату області з кіокушинкай карате: Живчик Олександра, Ващевський Денис (тренер-викладач Живчик Д. Д.), Коваль Юлія, Кацан Тимофій, Бернатюк Дар'я (тренер-викладач Сас А. К.). Також ці спортсмени виборювали призові місця на Всеукраїнських турнірах з кіокушинкай карате.

Срібні призери Чемпіонату області з баскетболу серед юнаків 2009р.н

Баскетбол: тренер-викладач Кучевський Д. В.

Цього сезону наші наймолодші спортсмени відділення вибороли II місце на Чемпіонаті області з баскетболу серед юнаків 2009 р. н.

Шевчук Віктор – бронзовий призер Чемпіонату України з волейболу серед юнаків 2006р.н.

Волейбол (юнаки): тренер-викладач Сивобородько Л. М.

Збірні Вінницької області з волейболу, в складі яких грали вихованці нашої КДЮСШ, отримали титул призерів Чемпіонату України.

У командах двох вікових груп змагались наші хлопці. У збірній команді «Вінниччина» 2006 року: Мирослав Косий, Віктор Шевчук, Олексій Ковтонюк, Арсен Юхимчук – після трьох ігрових турів наша команда зайшла до фіналу на III місці, на підставі цих результатів і був затверджений остаточний результат Чемпіонату України, отже бронза України!

Юнаки збірної команди області «Вінниччина» 2007 року Олексій Ковтонюк, Арсен Юхимчук, Владислав Савінський, у своїй віковій групі потрапили до фіналу, після двох ігрових турів, на II місці, отже відповідно завоювали срібло Чемпіонату України! Як бачимо, два спортсмени Олексій Ковтонюк та Арсен Юхимчук, 2007 року народження, стали двічі призерами Чемпіонату України, адже встигли і за старших зіграти, і за свій вік отримали і бронзу, і срібло!

Косий Мирослав –бронзовий призер Чемпіонату України з волейболу серед юнаків 2006р.н.

Луценко Кирил – I місце. Всеукраїнські змагання зі стрибків у висоту

Легка атлетика:

Найкращий результат серед легкоатлетів в цьому році має Луценко Кирил, який на Чемпіонаті України зі стрибків у висоту посів четверте місце, він переможець чемпіонату області і виконав I дорослий розряд. Переможцями та призерами області зі стрибків у висоту є: Переверзова Дар'я, Лясковець Олексій, Ярош Маргарита, Ярош Богдан (тренер-викладач Галицький В. І.).

Головатюк Олександр – призер області з бігу на 600 м (тренер-викладач Франко В. В.).

Стрільба кульова: тренер-викладач Примак О. М.

Брали участь в осінньому та зимовому Чемпіонатах області та Кубку області. На зимовому Чемпіонаті дівчата вибороли бронзові нагороди, а юнаки стали четвертими.

Футбол: тренери-викладачі: Ковальчук О. Д., Шермет О. М.

Спортсмени відділення футболу в офіційних чемпіонатах області не змагались, але брали участь в різних турнірах та матчевих зустрічах.

Чемпіони та призери області зі стрибків у висоту серед юнаків та дівчат молодшої вікової групи

ЩИРО ВІТАЄМО З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ!

Секретаря Махнівської ОТГ
МАЛІВАНЧУК Нелю Дмитрівну (15.06.)

Директора ТОВ «Агрорім-Іва»
САГАЙДУ Віктора Івановича (16.06.)

Директора районного центру соціальної служби для дітей сім'ї та молоді
ГАСЮКА Ігоря Васильовича (16.06.)

Бажаємо вам міцного здоров'я, професійних успіхів, життєвої наснаги, витримки, виваженості, особистих творчих досягнень, сімейного щастя, злагоди та добробуту у вашій оселі! Хай доля збагачує вас життєвою мудрістю, енергією, натхненням та радістю сьогодення!

З ЮВІЛЕЄМ ЩИРО ВІТАЄМО!

Завідувача сектору фінансового забезпечення – головного бухгалтера Козятинської райдержадміністрації
САВРЕЙ Тетяну В'ячеславівну (12.06)

Бажаємо затишку в домі, теплоти, воістину жіночої мудрості і терпіння, спокою на душі і радості на обличчі. Здоров'я вам, вашим рідним і дорогим людям. Душевного комфорту, гармонії з собою і світом, щастя в кожному дні!

З повагою,
голова районної ради **Віктор СЛОБОДЯНЮК**
заступник голови райдержадміністрації **Ігор БУЛАВСЬКИЙ**

Триває ремонт районного інклюзивно-ресурсного центру

5 червня голова районної ради Віктор Слободянюк проінспектував хід ремонтних робіт в районному інклюзивно-ресурсному центрі, за адресою: вул.Незалежності, 75.

Віктор Миколайович спільно з заступником Анатолієм Задорожнюком, керуючим справами виконавчого апарату Анатолієм Колісним, директором ІРЦ Лілією Сушко оглянули приміщення центру, ознайомились із виконаними роботами, поспілкувались з керівником підрядної організації.

У ході візиту було обговорено план дій щодо подальшого виконання ремонтних робіт у закладі та їх завершення.

Відтак, на сьогоднішній день

проведено заміну вікон та дверей, електрики, системи опалення, поштукатурено стіни, укладено стяжку підлоги, у санвузлі покладено плитку та встановлюється сантехніка. Залишилось провести внутрішні косметичні, а також фасадні роботи і забезпечити центр меблями.

Головою районної ради надано доручення завершити усі роботи до кінця поточного місяця.

Тож після закінчення ремонту кваліфікований системний супровід дітей з особливими освітніми потребами, психолого-педагогічна допомога, необхідні консультації здійснюватимуться у затишному та належно облаштованому приміщенні.

14 ЧЕРВНЯ — ДЕНЬ ПРАЦІВНИКІВ ЛЕГКОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ

Сердечно вітаємо усіх працівників легкої промисловості Козятинщини з професійним святом. Легка промисловість — одна з найдавніших галузей народного господарства, яка робить значний внесок у розбудову економіки нашої держави. Щодня мільйони громадян користуються товарами легкої промисловості. Завдяки самовідданості працівників галузі та їх сумлінній праці урізноманітнюється споживчий ринок, підвищується якість та розширюється асортимент продукції.

У цей святковий день особливо шану і повагу висловлюємо ветеранам, усе життя яких пов'язане з галуззю. Спасибі вам всім: керівникам підприємств, службовцям, майстрам і робітникам, учнівській молоді та викладачам.

Бажаємо трудовим колективам успіхів та примноження здобутків, а вам і вашим родинам радості, любові та достатку, впевненості у завтрашньому дні та щирої долі.

З повагою,
голова районної ради **Віктор СЛОБОДЯНЮК**
заступник голови райдержадміністрації **Ігор БУЛАВСЬКИЙ**

Наслідки «торнадо» на 8-й Гвардійській

ЛИСТ У РЕДАКЦІЮ

ВАСИЛЬ
МОРДЮК,
ПЕНСІОНЕР

Не перший раз і не один рік люди населених пунктів району жахаються наслідками роботи «лісорубів» Козятинських електромереж. Складається враження, що вулицею пройшлося «торнадо», яке валить та ломить перешкоди на своєму шляху. Це видно на вулиці 8 Гвардійська, на якій працівники Козятинського РЕМ 22 травня виконували роботи для заміни повітряних мереж. Після завершення робіт залишились купи розкиданого ґрунту, гілок і безжалісно, поварварськи покалічених дерев.

І це на головній вулиці в'їзду в районний центр з навколишніх населених пунктів, яка повинна бути прикладом благоустрою і порядку. Це вулиця з іменем тих, хто віддав своє життя, визволяючи м. Козятин від загарбників.

Уявляю реакцію на таке в обласному центрі Вінниці або столиці України Києві, при тому, що незалежно від рангу міста, люди скрізь однакові. Усім приємна чистота, порядок, благоустроєні вулиці і сквери. І душа радується, коли бачиш, з яким старанням, охайністю виконуються будь-які роботи. Прикладом такого ставлен-

ня до виконання робіт, поваги до жителів міста, є наш обласний центр — Вінниця. Достатньо проїхатись трамваем № 4 через ряд районів міста — від залізничного вокзалу до Хмельницького шосе, і ви не побачите «окурка» чи папірця. А з якою охайністю і старанням доглянуті зелені насадження.

Зрозуміло, що керівник РЕМ не може бути присутнім в кожній бригаді, але самі працівники і особливо керівники бригади, який присутній на місці робіт, повинен добросовісно і якісно виконувати свої обов'язки, не допускати до таких результатів.

Чия вина в таких результатах? У першу чергу міськради,

як державного органу з самими високими повноваженнями. З якою погоджуються усі роботи з благоустрою міста, в якій достатньо управління, відділів та спеціалістів з будь-яких питань життєдіяльності міста. А також ті представники народу, депутати районів міста, діяльності яких практично не видно. Якщо погоджувалась робота, а це дійсно так, то це відбувалось завчасно, на початку року, з урахуванням всіх можливих допоміжних робіт, які можуть вплинути на благоустрій. Але як результат ті відповідні спеціалісти і не думали за допоміжні роботи, за благоустрій. Тому що вони знають, що їм за це нічого не буде. Адже ті покалічені дерева потрібно було красиво, на одному рівні обрізати ще з осені або взимку, привести до однакової форми крони. А тепер потрібно чекати, щоб ті рани за рік загоїлись до чергового «природного явища».

УЖЕ РІК МАКСОНА НЕМАЄ З НАМИ

Герої не вмирають ■ Минулої неділі, 7 червня, був рівно рік по смерті Максима Олексюка. Військовий Збройних сил України із позивним «Максон» загинув на війні у 2019 році. Йому було лише 23 роки. Згадаймо нашого мужнього земляка

ОЛЕНА УДВУД

Страшна звістка сколихнула весь Козятин у червні минулого року. На війні загинув наш земляк Максим Олексюк. Уночі 7 червня 2019 року окупанти почали обстріл позицій наших військових біля смт Новолуганське. Куля влучила у Максима. Разом з нашим земляком загинув ще один військовий, Дмитро Пругло. Восьмеро побратимів отримали поранення.

Прощалися з Максимом у неділю, 9 червня 2019 року. Провести Максима в останню путь прийшло багато козятинчан. Була неймовірна спека. Люди вишикувалися на центральній площі у дві колони. Біля адмінбудівлі чекала швидка, про всяк випадок, якщо когось стане зле. Під палючим літнім сонцем стояли солдати у формі. Один з них почав втрачати свідомість. Побратими, що стояли поруч, одразу це помітили і, підхопивши його під руки, повели до швидкої.

Поки несли труну з Максимом, козятинчани стояли на колінах. Поховали героя на міському цвинтарі.

«ВІН БУВ ДУЖЕ ЦІЛЕСПРЯМОВАНИЙ»

Максим не був коринним козятинчанином. Він народився у Калинівці і перші роки життя жив там. Потім із батьками переїхав до Козятина. До дев'ятого класу навчався у школі № 1. Мав схильність до математики.

— Він був дуже цілеспрямований, — розповідає Любов Федорчук, класний керівник Максима. — Якщо хотів, то своєї поставленої мети завжди досягав. Фізично був розвинений. Я переглядала фотографії, в усіх масових заходах, пов'язаних з фізкультурою: козацькі забави, старту надій — він постійно брав участь. Я з ним багато спілкувалася, оскільки у мене батьки живуть у Калинівці і бабуся жила. Він дуже любив свою бабуся. І з повагою ставився до неї. Навчався на достатній рівень, був хорошистом.

Після школи Максим поїхав до Вінниці, вивчився на водія. Потім почалася служба в армії. Строкову службу він проходив у Маріупольській бригаді Нацгвардії. Після армії вирішив не покидати лави військових і пішов на контрактну службу. Так хлопець у жовтні 2017 року

Максим «Максон» Олексюк (праворуч) поповнив лави полку «Азов» у жовтні 2017 року. Служив оператором-навідником. Фото з сайту «Книга пам'яті полеглих за Україну»

потрапив до окремого загону спецпризначення «Азов».

«Максон», саме таким був позивний нашого земляка, був оператором-навідником. Героя нагородили посмертно орденом III ступеня «За мужність». Побратими Максима згадують його як мужнього, відважного хлопця, який був готовий захищати свою Батьківщину будь-якою ціною.

НАМАЛЮВАЛИ МУРАЛ

Після смерті Максона, у його друзів виникла ідея увіковічнити пам'ять героя. Вони вирішили створити мурал, на якому буде зображений Максим. Місцем для малюнка обрали бічну стіну Міського будинку культури. Козятинчани також знають цю будівлю як кінотеатр «Мир». Символічно, що вікна одного з

У пам'ять про Максима його друзі намалювали на будинку культури мурал «Бути воїном — жити вічно». Автором малюнка стала кримчанка Поліна Каліновська

крил школи, до якої ходив Максим, виходять саме на цю стіну.

Ініціаторами створення муралу виступили Ілона та Олександр Злоцькі. Вони збирали кошти.

— Він для нас був дуже дорогою людиною. Це найменше, що ми могли зробити. Він був сильною людиною. Я пишаюся тим, що я його знав. Він був мені не як друг, він був мені як брат. І так само всім нам, — згадував свого друга Олександр Злоцький під час відкриття муралу.

Щойно міська рада дала дозвіл, почали роботу над створенням малюнка. Для цього довелося працювати зранку аж до вечора під палючим сонцем. Адже друзі Максона поставили собі за мету оформити мурал у максимально короткий термін.

Автором малюнка стала художниця Поліна Каліновська. Дівчина родом з Криму. Вона теж дружила з Максимом. Вони познайомилися у Маріуполі 2017-го, коли Максон вже підписав контракт зі Збройними силами.

— Мурал виходить на першу школу. Ми хочемо, щоб на це дивилися діти. Щоб знали поіменно героїв, щоб знали в обличчя Максима, нашого друга, — розповіла газеті «RIA-Козятин» Поліна Каліновська у серпні минулого року.

Відкрили мурал на День прапора, 23 серпня. На малюнку не лише зобразили Максона у повний зріст, а й увіковічили імена усіх військових Козятинщини, що полягли у російсько-українській війні.

Тарифи на воду. Чи будуть зміни на краще?

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

■ Два місяці тому міський голова Олександр Пузир на сесії міської ради дав доручення депутатам на створення ТСК (тимчасова слідча комісія) щодо справедливої ціни на воду. Члени комісії вивчали структуру водогону, його протяжність і з якої причини підприємство, яке постачає воду населенню, працює собі в борг. Що вдалося з'ясувати? Про це розповів заступник міського голови з ЖКГ Євген Малащук.

— Відповідно до старого тарифу, який діяв у Козятині на воду, водопостачальне підприємство мало збитків більше 13-ти мільйонів на рік. За діючим тарифом збитки складають 2 мільйони гривень. Тобто з тарифом, який діє тепер, підприємство БМЕС-6 все одно

мають збитки, — каже Євген Малащук. — Ми вивчали стан споруд і виїжджали на місце, дивилися стан водогону. Також направляли листи на антимоніопольний комітет і до регулятора цін на тарифи НКРЕКП. З антимоніопольного комітету отримали відповідь, що вони не займаються виготовленням тарифів. Цим займається НКРЕКП. У регулятора цін нам відповіли, що встановлені тарифи на комунальні послуги не можуть бути нижчими за розміри економічно обґрунтованих витрат. Тож відповідно до чинного законодавства НКРЕКП встановлює тарифи на водопостачання та водовідведення своїм ліцензіатам, в тому числі УЗ Українська залізниця, на підставі обґрунтованих витрат.

Далі Євген Малащук зупинився

на питанні, від чого може залежати тариф на воду і навів приклад.

— Якщо підприємство реалізувало на потреби громади тисячу кубометрів води, а населення сплатило тільки 50 відсотків від вартості послуги, то підприємство недоотримує кошти і не покриває собівартість витрачених ресурсів.

Ось тут з головою ТСК можна подискутувати. Не можуть козятинчани ходити з пляшками до магазинів по питну воду і платити 41,13 за те, що тече в магістралі.

Тим більше вже відомо, що сорок одна гривня — це не кінцева ціна на воду. Водоканали через НКРЕКП планують в 2021 році ще підвищити тариф на 15 відсотків. Фахівці підраховували, що в Козятині це буде з

ПДВ 30,617 за водопостачання і 21,361 водовідведення. Разом, якщо такі тарифи затвердять, це буде майже 52 гривні за куб води.

Якщо в містах з меншими тарифами до платежу додається чотири-п'ять гривень, то нашим землякам доведеться розкошелитись на десяток з хвостиком. І це за умови, що піднімуть вартість води на 15 відсотків. Коли для козятинчан піднімуть вартість води втретє, то платоспроможних у Козятині значно поменшає і водопостачальнику нічого не залишиться, як вчергове підняти ціну на воду, і так до безкінечності.

Можливо з нового року ситуація з водою в Україні зміниться. Адже в Міністерстві розвитку громад і територій якось обмовились, що планують повну пе-

редачу з регулювання діяльності постачальників комунальних послуг від НКРЕКП до органів місцевого самоврядування. У будь-якому випадку в міністерстві є проект концепції реалізації державної політики у сфері комунальних послуг.

Якщо такий проект буде прийнятий, то встановлювати тарифи будуть вже не в Києві, а на місцях, і в українців з'явиться шанс платити справедливую ціну, а не ту, яку нараховують в НКРЕКП. Зараз завдання громад міст України — тиснути на місцевих депутатів, щоб законопроект на встановлення комунальних тарифів був внесений і проголосований у Верховній Раді. Інакше НКРЕКП буде й надалі скидати непідйомні тарифи для підприємств і громадянам.

ЩО МАЮТЬ «ЗА ДУШЕЮ» МЕРИ МІСТ ТА ГОЛОВА ОДА

Огляд декларацій ■ Хто задекларував мільйонні активи, а живе на «голу» зарплату? І на якому місці в цьому рейтингу очільник Козятина? Майно і статки топ-чиновників з нашої області оцінюємо з поданих ними декларацій

ВАЛЕРІЙ ЧУДНОВСЬКИЙ,

Днями в Україні завершився термін для подання щорічних декларацій. Чиновники мали час до 31 травня, щоб прозвітувати за свої доходи й майно, яке вони отримали у 2019 році. Вивчили звіти шести голів міст обласного значення та очільника Вінницької ОДА. Обрали їх, бо ці люди керують містами з найбільшими бюджетами і кількістю населення у області. А особа Владислава Скальського зацікавила тим, бо за статками наш голова ОДА посідає четверту сходинку серед всіх 24 губернаторів України (cutt.ly/Oy97wTV).

ТРІЙКА ЛІДЕРІВ ІЗ ЗАРПЛАТ

Проте найбільшу зарплату за минулий рік заробив міський голова Могилів-Подільського Петро Бровко. За 2019 рік він задекларував 1 мільйон 41 тисячу гривень доходу, який отримав на посаді мера міста. Свої заощадження — 3,2 мільйона гривень — зберігає у готівці. Чи-

новник два роки поспіль купує машини: минулого року придбав Range Rover, а в 2018-му — Mercedes G55 AMG. Однак свого помешкання не має: за декларацією Петро Бровко живе в будинку на 41 квадрат, який отримав у безоплатне користування.

Другий за величиною зарплати — секретар Жмеринської міськради Юрій Світлак. З травня 2018 року він виконував обов'язки міського голови, поки «вигнаний» мер Анатолій Кушнір не повернув собі посаду через суд.

У 2019 році Юрій Світлак заробив 945 тисяч гривень та задекларував 500 тисяч гривень заощаджень у готівці. З нерухомості має квартиру на 69 квадратних метрів, та житловий будинок на 61 «квадрат», куплений минулого року. Свого транспорту, ані в Юрія, ані в його сім'ї немає.

Третім у зарплатному рейтингу став міський голова Вінниці Сергій Моргунов. Мер найбільшого і найбагатшого міста об-

ласті отримав за рік 577 тисяч зарплати. Проте більшість грошей в родину приносять його дружина та донька: близько 3 мільйонів гривень за рік вони отримали як дохід від підприємницької діяльності.

Уся нерухомість зареєстрована у Вінниці: житловий будинок на 352 квадратних метри, три земельних ділянки та приміщення у двох торгових комплексах, які орендують дружина і донька.

Власної машини у Сергія Моргунова немає. Єдина автівка у родині є тільки у дружини — Mercedes-Benz GLE 400 2016 року випуску. При цьому родина Моргунових лідирує в сумі заощаджень — 20,5 мільйона гривень зберігають у банках та готівкою.

НАЙДОВША ДЕКЛАРАЦІЯ У ГУБЕРНАТОРА

З мінімальним відривом від мера Вінниці, далі у зарплатному рейтингу йде очільник Ладжижина Валерій Коломєйцев. На своїй посаді за 2019 рік він отримав 573 тисячі гривень зарплати. У грошових активах має гривні, долари, євро та англійські фунти стерлінгів, що за курсом на 31 грудня 2019 року складає 5,3 мільйона гривень загалом.

Серед нерухомого майна — дві земельних ділянки, будинок на 318 квадратів та два гара-

жі. Однак машини ані у мера Ладжижина, ані в дружини — немає. Свою Audi A6 Коломєйцев продав наприкінці року. З цінних речей, які вказані у декларації: коле з білого золота і діамантами та три мисливських карабіни.

Доходи з двох «основних місць роботи» задекларував голова Вінницької ОДА, який донедавна був заступником міського голови Вінниці. У сумі Владислав Скальський отримав 466 тисяч гривень зарплати. Його дружина-підпри-

Nissan X-Trail (2013), який належить Владиславу Скальському та Toyota Rav 4 (2019), що у власності дружини і яка, ймовірно, була куплена в кредит. Свої грошові активи родина Скальських зберігає і в банках, і готівкою — загалом 7,7 мільйона гривень.

А ОСЬ І МЕР КОЗЯТИНА

На передостанньому місці серед топ-чиновників області опинився міський голова Козятина Олександр Пузир. За 2019 рік він задекларував 424 тисячі гривень зарплати, тоді як дружина-підприємець задекларувала 626 тисяч гривень доходу. За декларацією, заощаджень у родині Пузирів немає, як і земельних ділянок. З нерухомості — квартира на 61 квадратний метр, а з рухомого майна — машина Renault Megane Scenic 2015 року випуску, куплена наприкінці минулого року.

Закриває наш зарплатний рейтинг міський голова Хмільника Сергій Редчик. У його декларації за 2019 рік вказано, що єдиний дохід, який він отримав — це 448 тисяч зарплати. Своєї нерухомості мер Хмільника не має — квартиру на 28,6 квадратних метра та житловий будинок на 83 квадрати отримав у безоплатне користування. Заощадження, транспортні засоби та інші цінні речі в декларації Редчика не вказані.

Найбільшу зарплату має мер Могилів-Подільського. А в родині мера Вінниці найбільше заощаджень

емець заробила суму в чотири рази більшу: 1,6 мільйона гривень доходу за рік. А ще декларація голови ОДА є найдовшою з тих, що оглядали для рейтингу.

Нерухомість очільника ОДА є у Вінниці та Зарванцях. Має у власності або отримав у користування Владислав Скальський три квартири, дві земельних ділянки, гараж, житловий будинок. Ще у Зарванцях є незавершене будівництво житлового будинку.

Задекларованих машин у родині службовця дві — це

Сергій Моргунов
міський голова Вінниці

Владислав Скальський
голова Вінницької ОДА

Олександр Пузир
міський голова Козятина

Валерій Коломєйцев
міський голова Ладжижина

Петро Бровко
міський голова Могилів-Подільського

Сергій Редчик
міський голова Хмільника

Юрій Світлак
в.о. міського голови Жмеринки

	577 188	466 283	424 828	573 421	1 041 343	448 422	945 929
	3 657 641	2 835 383	1 050 904	1 124 862	1 087 563	448 422	1 143 893
	20 529 767	7 733 510	0	5 383 399	3 200 000	0	500 000
	352	379	61	318,1	41,4	112	130,7
	-	Nissan X-trail (2013)	Renault Megane Scenic (2015)	-	Mercedes-Benz G55 AMG (2005), Range Rover (2013)	0	0

Зарплата за основним місцем роботи, грн

Загальний дохід, грн

Загальні грошові активи, грн

Квартири, будинки та інша нерухомість, м²

Автомобіль

Найбільше число

Найменше число

Послаблення карантину козятинчани сприйняли як його відміну

Лорд, Дора та Беті на прогулянці. Звісно, не самі, зі своїми господарками)

КАРАНТИНУ ЯК І НЕ БУЛО

Козятин у фото ■ Тільки вийшло після затяжних дощів сонце — козятинчани покинули домівки і пішли вирішувати свої нагальні справи. Що потрапило у об'єктив цього тижня — наша розповідь

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Як і минулого тижня рейд містом ми зробили після вихідних. Почнемо з наболілої козятинчанам, і не тільки, теми безпеки під час пандемії. І справа навіть не в тому, що наші земляки рано повірили в безпеку, а в тому, що перестали виконувати умови карантину ті, хто його запровадив, чи люди з їхнього близького оточення. Якщо карантин, то карантин для всіх.

Наші земляки настільки стали безпечними, що біля банкомата в натовпі більше десятка людей дозволяють собі невеличку

трапезу. Коли біля банківських установ черга з двох-трьох осіб, в такій черзі є і маска, і дистанція. Коли в черзі більше десятка, то людей як щось підміняє.

Те саме можна сказати про ситуацію на ринку «Хлібодар». В одних маска є, в інших немає, але мало хто тримає дистанцію. Забуваємо, що найдієвіший захист від коронавірусу — це уникати скупчення людей.

Цікавий епізод ми помітили на стадіоні. Там хлопець навчав дівчину боксерському мистецтву. Самозахист — це добре, тільки щоб інструктор не сказав колись: — Навчив на свою голову.

У міському сквері знов по-

страждали квіти. Їх витоптали безпритульні собаки, які в літню спеку рили ями прямо на квітнику. Без сонячних променів засохли туї в парку.

На вулиці Матросова був помічений автобус першого маршруту. Як повідомили в комісії надзвичайних ситуацій, «одниця» може їздити за умови, що в автобусі всі будуть в масках і в автобусі не більше 10 осіб. Тільки «одничка», це маршрут пільгового перевезення. І більшість її пасажирів — пенсіонери, багато з яких нехтують правилами безпеки.

Останньою нашою зупинкою була вулиця Данила Нечая. Інтенсивність автомобільного руху на цій вулиці зростає в рази, коли зробили дорогу на Джерельній. Раніше, коли на Нечая було більше молоді, вони дорожні вибоїни власноруч засипали відходами від будматеріалів. Зараз ремонтувати дорогу на згаданій вулиці місцевим мешканцям не під силу.

На сільському кладовищі є господар. Перед проводами бур'яни прибрали

Нарешті сонячно і дітлахи можуть побігати. Добре, що на стадіоні місця вдосталь

Бідні квіти в міському сквері. Якщо рукасті не копають, то собаки виспляться

На вулиці Данила Нечая рух транспорту такий, що місцеві мешканці не встигають засипати канави

У СЕСТРИНІВСЬКІЙ ЦЕРКВІ ПРАВИВ ДІД ГРУШЕВСЬКОГО

Мандрівка у минуле ■ Ми продовжуємо знайомити вас зі старовинними церквами Козятинського району. На черзі розповідь про церкву у Сестринівці. Колись у ній служив Захарій Оппоков, дідусь Михайла Грушевського. А ще подекують, що під церквою є три підземні тунелі, один з яких веде до сусіднього села

ОЛЕНА УДВУД

Сестринівка у давнину була досить заможним селом. У другій половині XIX століття тут мешкало близько дев'яти сотень польських шляхтичів. Це становило майже половину населення села станом на 1864 рік. Найбільше тут було православних. Парафія налічувала 1950 осіб.

На той час у Сестринівці вже був православний храм. Називався він Свято-Покровською церквою. До речі, святиня зберегла своє ім'я і донині.

«Церква свято-покровська, дерев'яна, на кам'яному фундаменті, з такою самою дзвіницею, збудована у 1747 році. За штатами належить до 5 класу, землі має 50 десятин», — йдеться у «Сказаннях про населені пункти Київської губернії».

Цю церкву збудували на місці старшої. Попередня святиня була дубовою. Її звели 1722 року. Аналогічну інформацію про церкву у Сестринівці можна прочитати на сторінках іншого старовинного джерела — «Словника географічного Королівства Польського».

Під святинею — три тунелі

Церкву Святої Покрови кілька разів руйнували, але дерев'яна святиня дійшла до наших днів у своєму майже первозданному вигляді. У «Споминах» Грушевського є фрагмент, датований 1882 роком. Там йдеться про те, що згоріла попівська хата. Можливо, тоді була й пожежа у самій церкві.

«Старе попівство згоріло, виставлено новий будинок, дерев'яний, просторніший, вигідніший, але вже без того етнографізму і романтичного архаїзму, що чарував мене давніше. І сама Сестринівка значно вилиняла — і люде її, наслідком впливів сусіднього

СВЯЩЕНИК БУВ ДВОРЯНИНОМ

У багатьох Сестринівка асоціюється з Михайлом Грушевським, очільником Української Народної Республіки. Хоча відомий історик і політичний діяч не був родом з Козятинщини, він неодноразово бував у цьому селі. Адже це — батьківщина його матері.

Матір Михайла Грушевського, Глафіра, походила з родини священнослужителів. Її батько, дід Грушевського, Захарій Оппоков, був священником. Сам він був родом зі Сквирського повіту, але одружився з дівчиною з нашої Сестринівки, Анною Сарчинською. Її батько теж був священником. Так Захарій Оппоков і потрапив до села. Тут він почав правити у місцевому храмі.

«Парафія була багата — церковної землі дуже доброї було шось 100 десятин, крім того, замолоду дід пускався на промисел — продавав сіно, купував худобу на зиму і продавав потім тощо, і зложив невеличкий капіталець: крім того, що уділив дітям, по смерті його зосталось шось коло 40 тисяч рублів.

Козятинна, і сама природа», — йдеться у «Споминах». Швидше за все, той храм, де сьогодні проходять богослужіння, збудований дещо пізніше, ніж у 1747 році. Але ця святиня теж дерев'яна.

Існує легенда, що під церквою є три підземні ходи. Один з них веде до ставка, другий — до села Йосипівка у Ружинському районі. Раніше воно звалось Юзефівкою. Це село межуює з Козятинським районом і розташоване всього за 4 кілометри від Сестринівки. Що стосується третього підземного тунелю, то куди він веде — не відомо.

ФОТО З САЙТУ 11UA.COM.UA

Церква святої Покрови у Сестринівці. Такий вигляд святиня мала у 2014 році

ФОТО З САЙТУ ВІННИЦЬКОЇ ОДА

Могила Захарія Оппокова, дідуся Михайла Грушевського. Оппоков правив у церкві у XIX столітті

Завдяки своїй освіті, здібностям, властному й самостійному характерові, грав ролю серед духовенства, був беззмінним благочинним, часто бував у різних делегаціях до єпархіальних властей, председателем єпархіальних з'їздів. Не був невразливий на зверхні декорації, доволі часто фотографувався з своїми регаліями й оздобами, котрих мав досить», — згадує діда Михайло Грушевський у праці «Спомини».

Захарій Оппоков дійсно був дуже авторитетною людиною у своєму колі. У лютому 1861 року Олександр II, імператор Російської імперії нагородив його орденом святої Анни 3-го ступеня. Про це свідчить запис у «Київських єпархіальних відомостях». Крім того, його нагородили орденом святого рівноапостольного князя Володимира та бронзовим хрестом, а також дарували дворянський титул.

ЯКИЙ ВИГЛЯД МАВ ХРАМ У 1876 РОЦІ

У «Споминах» Михайла Грушевського можна також знайти те, який вигляд мала церква у 1876 році. На подвір'ї святині стояла попівська хата. Історик називає її «попівство». Це була звичайна дерев'яна хатина, кри-

та соломою, із ганком та жовтою призьбою. У снігах стояла старовинна шафа.

«Пам'ятаю, який фурор викликав в мені один раз чудовий жук-олень з величезними рогами, що виліз з-під підлоги в залі свого старого попівства, прикрашений старосвітськими меблями березовими та ма-

Нині у попівській хаті облаштований музей Грушевського. Серед експонатів — витяг з метричної книги церкви 1882 року

льованнями руки церковного маляра, котрими були завішені стіни всіх світлиць, — різними сценами Старого й Нового Завіту. Велика півтемна комора — освітлена тільки невеличким віконечком під стелею, звідки проходив таємничий півсвіт, в котрім ледве можна було розрізнити різні прецікаві предмети, бачилку з грушником, з котрої митяли настояні горілкою груші, великі макітри з медом, в'язки сушених груш і яблук, й інші тому подібні прегарні речі», — йдеться у «Споминах».

ФОТО З САЙТУ ВІННИЦЬКОЇ ОДА

Музей Михайла Грушевського у Сестринівці. Його облаштували у старій попівській хаті

Сьогодні у попівській хаті облаштований музей Михайла Грушевського. Серед експонатів — витяг з метричної книги церкви Святої Покрови, датованої 1882 роком і підписаної дідом Михайла Грушевського, Захарієм Оппоковим.

Біля попівської хати були садок і невелика пасіка. Поруч з пасікою стояла ще одна будівля — хижка з глиняною підлогою. За садком був город, а за ним — болотистий берег.

Що стосується самої церкви, то Грушевський пише, що вона була пофарбована у білий колір, тоді як нинішня — блакитна. Дерев'яна трибанна святиня стояла посеред цвинтаря, засадженого вишневими деревами.

«Церковні окраси, образи й коровги, котрі я тут вперше мав нагоду оглядати зблизька, і вони викликали в мені досі не знане почуття інтимної близькості — особливо маленька статуя ангела, захована дідом [...] всупереч усій тодішній церковній політиці, — я стояв звичайно коло сеї статуї перед одним з бічних католицьких олтарів, також затриманих дідом в сій фамільній церкві, може, не без деякої опозиції сій політиці», — йдеться у «Споминах».

8 червня
Вітаємо з 55-річним Ювілеєм
чоловіка, батька, дідуся

Шевчука Сергія Володимировича

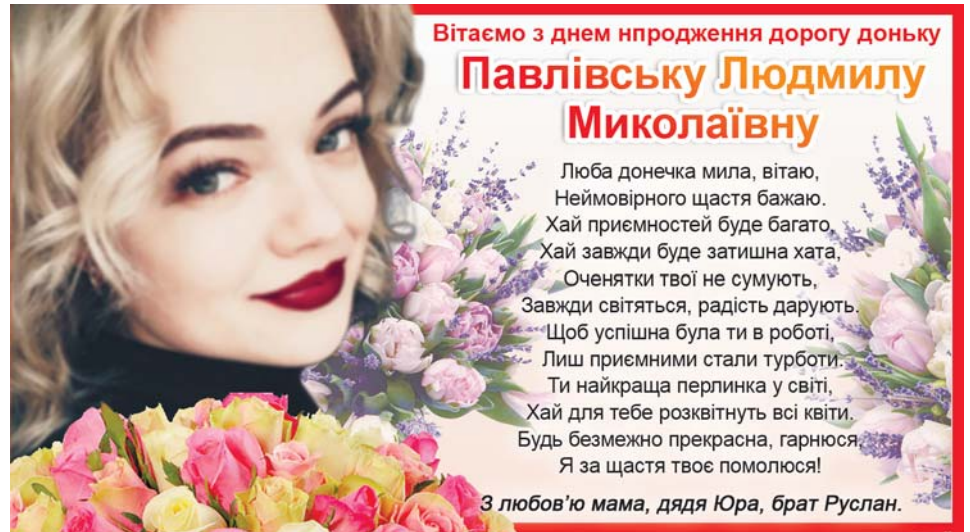
Твій ювілей – поважна дата, Про це нагадувати не слід,
А краще щиро побажати Багато щастя, довгих літ.
Нехай обминають невдачі і грози, Нехай лиш від сміху
з'являються сльози, Міцного здоров'я з роси і води,
Бадьорість і настрої хай будуть завжди.
Ми посилаєм Тобі ці щирі слова,
А Бог хай дарує многи літа.
З любов'ю: дружина, діти, онуки.

Вітаємо з днем нпродження дорогу доньку
Павлівську Людмилу
Миколаївну

Люба донечка мила, вітаю,
Неймовірного щастя бажаю.
Хай приємностей буде багато,
Хай завжди буде затишна хата,
Оченьки твої не сумують,
Завжди світяться, радість дарують.
Щоб успішна була ти в роботі,
Лиш приємними стали турботи.
Ти найкраща перлинка у світі,
Хай для тебе розквітнуть всі квіти.
Будь безмежно прекрасна, гарнюща.
Я за щастя твоє помолюся!

З любов'ю мама, дядя Юра, брат Руслан.

Дорого чоловіка, татуся, зятя
Вітаємо з 45-річним ювілеєм!

Ящука Олега

10 червня

Ювілей чудове свято!
Є сім'я, надійний тил
Сорок п'ять це не багато,
Сорок п'ять це розквіт сил.
Не одна іще удача,
Твої здійме прапори.
Серце ніжне та гаряче,
Тож люби, радій, твори!

З повагою дружина Людмила, сини Олексій,
Роман та теща Тетяна.

Як на Козятинщині пройшли перенесені проводи

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

■ Проводи в Україні мали відбутися 26 квітня. Але у зв'язку з карантинном, поминальний день чи ще, як кажуть «гробки», був перенесений на 6 червня. Як провідували близьких та рідних на Козятинщині, наша розповідь.

Ми побували на сільських кладовищах Козятини та Іванковець. Звичної картини, коли на проводи під кладовище з'їжджається умовний автопарк, цього разу не було. У селі Козятині стояло близько десятка автівок. У селі Іванківці і того менше. Це могло бути пов'язано з тим, що перенесені проводи на червень в громадах не вважали за офіційну дату. Люди знають, що проводи через тиждень після Великодня. Коли їх перенесли, то для більшості українців поминальними днями стали дні, які були з 26 квітня до початку червня.

Усіх, хто прийшов на гроби 6 червня, порахувати було неможливо. Приблизно це — п'ята частина від звичних

Верболозівчани сміттям не переймаються, кажуть, головне — бути здоровими

проводів. Одиначними були випадки, коли велика родина на могилі предків влаштували застілля.

На обох кладовищах добре працювали працівники цвинтарів. Їм у підмогу виділили дві

одиниці техніки, КамАЗ, яким вивозили сміття, та екскаватор в ролі завантажувача.

Представник духовенства на провадах 2020 не ходив рядами могил, як зазвичай, а відспівував померлих біля меморіалу,

що біля центральних воріт.

Коли ми повернулися на місце роботи, на гарячу лінію газети «RIA-Козятин» зателефонували з Верболіз. Люди розказали, що влада села заборонила поминальний захід на кладовищі. Селяни це пов'язують з тим, що з-під кладовища не було вивезене сміття.

У Верболозах журналісти були 8 червня. Дорогою ми поспілкувалися з вернигородчанами.

— Біля воріт кладовища у Вернигородку висіла тільки об'ява батюшки. Там було написано, що як хто хоче за померлими провести поминальну панахиду, то щоб залишили свій номер телефону, — каже пані Марія. — Я була на кладовищі 6 червня з чоловіком, крім нас, було ще душ з п'ятнадцять.

Пані Альона каже, що не чула про офіційну заборону не приходить на кладовище.

— Шостого числа я поїхала велосипедом в Ружинський район. Як було у Вернигородку на провідному дні, не знаю, — говорила жінка.

На кладовищі в цей день у Верболозах ми зустріли тільки Валентина та Наталію.

— Те, що поминальні дні перенесли, ми вважаємо правильною дією. Кожен день люди приходять і провідують рідних. Яка різниця — пом'янути шостого чи восьмого, все одно це дата перенесена. За сміття нічого не можу сказати, — каже пані Наталія.

Пані Марія, яку зустріли на вулиці, розповіла, що чула від людей, що сільський голова не хоче, щоб на проводи їхали гості з інших населених пунктів.

— А за сміття нічого не можу сказати. Кожен рік вивозили. У цьому році щось не склалось. Головне, щоб в нашому селі були люди здорові, — каже жінка.

З головою села Володимиром Гупяком ми поспілкувалися в телефонному режимі.

— А що тут коментувати? — каже він. — Якщо одній людині на все село щось не сподобалось, я ж йому рота не закрию.

«МОНОЛІТ» ЗРОБИВ ПЕРШИЙ КРОК ДО ПІВФІНАЛУ КУБКА

Гра на гри ■ Козятинська футбольна команда «Моноліт» за три дні зіграла два матчі. В одному — щось пішло не так і порадувати своїх вболівальників футболістам не вдалося, зате в іншому отримали впевнену перемогу

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

У союзні часи був гумористичний журнал «Крокодил» і була у ньому рубрика «навмисно не придумаєш». До футболу він ніякого стосунку не має, але згадався, коли стало відомо, що футбольні функціонери через тиждень після початку тренувань вирішили провести ігри на кубок. А за два дні до кубкової зустрічі втулити «Моноліту» не зіграний матч першого кола з «Томашполем».

ГРА З «ТОМАШПОЛЕМ»

Початок матчу з лідером чемпіонату обласної першості у вищій лізі «Томашполем» був за господарями поля. Стартовий натиск гості витримали і зіграли на зустрічних курсах. В одній зі швидких контратак арбітр матчу вже угледів порушення правил проти гравця в синій формі. Забігаючи наперед — до арбітра претензій ніяких. Він помилявся значно менше, ніж цим грішили футболісти. А коли помилявся, то в обидві сторони. Упередженого суддівства в цьому матчі не було, хіба в епізоді, коли тридцятий номер гостей рішення арбітра в трьох епізодах коментував двоповерховим матом. Суддя в тих не спортивних вчинках футболіста чогось не дозволеного не помітив, чи можливо забув, що в його кишені є картки двох кольорів.

Пробивши одинадцятиметровий, гості повели в рахунок. Вони були близькі до того, щоб забити вдруге та двічі виручив страж воріт «Моноліта».

Оговталися від такого початку матчу гравці «Моноліта» ближче до завершення першого тайму. Максим Пилипенко навіть рахунок зрівняв з 11-метровою позначки.

У другій половині зустрічі «Моноліт» таки повів у рахунок. Відзначився голом Дмитро Балинський. Могли господарі забити втретє. Але, коли пропустили нелогічний гол у свої ворота від Володимира Шевчука, який відзначився дублем в цьому матчі, командна гра «Моноліта» знов розклеїлась.

В Орлівці не можна програти 0:2, 1:3 чи з різницею в три і більше м'ячів. Усі інші варіанти — на користь наших земляків

Тренери команди господарів хотіли змінити хід поєдинку на свою користь шляхом заміни футболістів. Тільки не всі гравці, що вийшли на заміну, перебували в хорошій спортивній формі. Фани клубу навіть жартома запитали в начальника команди Геннадія Ткачука, в який футбол грають футболісти?

— Грають, як можуть — відповів той. — Захист команди в такому складі грає вперше. А в «Томашпіль» перейшли гравці середини поля минулорічного лідера обласної першості «Світанок Агросвіт». Без ігрової практики команди, якої ви хочете гри? У команді «Моноліт» є класні виконавці.

В кубкових зустрічах легких перемог не буває. Але не зважаючи ні на що, наші земляки перемогли з рахунком 3:1

Одна-дві гри — і команда буде на підйомі, — сказав начальник команди «Моноліт».

Коли любителі футболу були впевнені, що матч завершиться нічиєю 2:2, монолітовці під завісу матчу пропустили автогол, і з рахунком 2:3 поступилися лідеру чемпіонату.

ГРА З «ОРЛІВКОЮ»

Козятинські футболісти на кубкову зустріч з «Орлівкою» вийшли в білій формі. Як сказали самі гравці: «Ми футболки на фарт не міняли. Сонце вже добре припікає, а до білого кольору не так сонячні промені пристають».

Початок матчу проходив без розвідки. Козятинські футболісти найбільше своїх атак розгортали флангами. Гравці «Орлівки» частіше пробивалися до воріт господарів через центральну зону. Обидва колективи не мали переваги над суперником в контролі м'яча. За 7 хвилин до завершення першої половини зустрічі білосніжним вдалося розмочити рахунок. Гол на свій рахунок

записав Микита Ігуменов.

У другому таймі, маючи перевагу в зрості, гості мали краший вигляд у верхових поєдинках. Коли м'яч опускали на землю, ефектніше виглядали спортсмени «Моноліта». Білі навіть другий м'яч забили, але лінійний арбітр угледів в тому епізоді положення поза грою.

Зусиллями Дмитра Красносельського козятинчанам таки вдалося змінити рахунок на 2:0. Правда, гостям вдалося скоротити рахунок у матчі. Голкіпер монолітовців у цьому епізоді був закритий своїми і чужими футболістами. Зреагувати на постріл орлівця воротар козятинчан не зміг.

Цей гол, хоч і засмутив підопічних Павла Луцюка, та вони продовжували шукати щастя біля воріт суперника і Денис Хруль знов зробив перевагу господарів у два м'ячі.

Тож в підсумку 3:1. Чи вистачить нашим хлопцям запасу міцності в два м'ячі, ми дізнаємось після гри у відповідь в Орлівці. Перший крок до півфіналу кубка зроблено.

ГОРОСКОП

НА 11-17 ЧЕРВНЯ

ОВЕН
Тижень в цілому буде спокійним і благополучним, але надмірно розслабитися теж не варто. Навколишні будуть підтримувати вас.

ТЕЛЕЦЬ
Вам знадобиться вся ваша розсудливість і стриманість: тільки ці якості зможуть хоч якось пом'якшити вашу імпульсивність.

БЛИЗНЮКИ
Ви зараз можете гори перевернути і здійснити свої найсміливіші мрії. Побільше впевненості в собі!

РАК
Проявляйте ініціативу в професійних справах, не чекайте, поки все найскладніше дістанеться іншим.

ЛЕВ
Зайва розсудливість робить вас дуже обережною людиною, заважає чимось захопитися і наробити прекрасних дурниць.

ДІВА
Можливі корисні і конструктивні зустрічі зі старими партнерами по бізнесу і друзями.

ТЕРЕЗИ
Цього тижня на ваш світогляд може серйозно вплинути фінансовий аспект, можливість гідно заробляти.

СКОРПІОН
Гарний настрій і душевний підйом дозволить вам швидко і легко вирішити складні професійні питання.

СТРІЛЕЦЬ
Прислухайтеся до порад родичів, вони хочуть зробити, як краще, і мають потрібний досвід.

КОЗЕРІГ
Можливо, вам потрібно зробити якийсь вибір. Стримуйте емоції і не давайте волі гніву і роздратуванню.

ВОДОЛІЙ
Тижень обіцяє бути досить активним і напруженим. Зате при бажанні, скориставшись обставинами, буде шанс багато чого досягти.

РИБИ
Можливо, буде багато суєти, турбот, складнощів у прийнятті конкретних рішень. Не наполягайте на своєму, почуйте доводи інших.

Погода у Козятині

ЧЕТВЕР, 11 ЧЕРВНЯ	П'ЯТНИЦЯ, 12 ЧЕРВНЯ
+ 18 °C + 21 °C + 25 °C + 30 °C	+ 19 °C + 22 °C + 24 °C + 30 °C
СУБОТА, 13 ЧЕРВНЯ	НЕДІЛЯ, 14 ЧЕРВНЯ
+ 19 °C + 21 °C + 24 °C + 29 °C	+ 16 °C + 18 °C + 20 °C + 22 °C
ПОНЕДІЛОК, 15 ЧЕРВНЯ	ВІТОРОК, 16 ЧЕРВНЯ
+ 11 °C + 14 °C + 15 °C + 17 °C	+ 9 °C + 11 °C + 14 °C + 17 °C

474824

магазин «ГАРАДИНІЯ»

Наші товари пропонуємо придбати в дистанційному режимі

Пропонує широкий асортимент: штори, тюль, кухонні арки, аксесуари. Пошив за розміром. Пошив ламбрекенів. Діють знижки.

м. Козятин, вул. Склярова 11 (навпроти міського парку)
063-146-10-67 (вайбер)